

אשר הדיחך וגוזו. וכתווב ושבת עד ה' אללהיך וגוזו. וואז (שם) אם יהיה נדחך בקצתה השם מכם יקbatchך וגוזו. ועוד שבל אוטם דברים לא יתקומו, לא יכולים לעוזר תושבה מהם.

אמר רבי יוסי, כמה הספרה כל הדריכים והשבילים מפל בני הגלות ולא השארת להם פתחון פה. אם כך, שהיינו כמו שהוא בכל דור ודור - שלא יסכלו גלות ולא שבר, ויצאו (אם כך, ייקחו כמו שהיו אחוריהם) מדינא של התורה, ויתערבו בשאר העמים.

פתח ואמר, (ישעה כ) במו הרה מקריב לדעת פחדיל פזעך בחבליה וגוזו. מה זה במו הרה? דרך הוא למעברת שיעבר עלייה תשעה חלשים שלמים. ויש בעולם כמה וכמה שלא עבר עלה אלא יום אחד או יומיים עלה אלא יום אחד או יומיים מהתשיעי, וכל האמורים והתחלים של המעברת הם בתשיעי. ואר על גב שלא עבר עלייה אלא רק יום אחד, נחשב עלייה כאלו עברו כל התשיעי שלם. אף כך ישראל, כיון שבעמוطعم גלות - אם יחוירו בתשובה, יחשב עליהם כאלו עברו עלייהם כל אוטם דברים שבתביבם בתורה. כל שכן וכל שפנ' שפכמה וכמה יוסרים עברו עלייהם מיום שהתחילה הגלות.

אבל מהו שכתוב (דברים כ) בacz לך ומצאנו כל הדברים האלה באחרית הימים. תא חזי, כמה ורמןota רחים קדשא בריך הוא לישראל במלחה דא. למלא דהוה ליה ברא יחידאה, ורחים ליה רחימיו דנספsha, ומגו רחימיו דיליה, יהב ליה לאמיה מטרוגניתא דתרבי ליה, ותוליף ליה ארחי מתחנן. זמנה

(דברים ל') אם יהיה נדחך בקצתה השם ממש יקbatchך וגוזו. ועוד דכל אינון מלין לא יתקיימון, לא יכלין (דף ג' ג' ע"א) לאתערא תשובה מניהו.

אמר רבי יוסי, כמה סתמת כל ארוחין ושבילין מכל בני גלוותא, ולא שבקת לוון פתחון פה. אי כי, להיו במא דהו בכל דרא ודרא, שלא יסכלו גלוותא ולא אגרא, ויפקונ (ס"א אי כי, להו במא דהו דליהו בכל דרא ודרא, יסכלו גלוותא ולא יפקונ) מדינא דאוריתא, ויתערבו בשאר עמים.

פתח ואמר, (ישעה כ) במו הרה מקריב לילדת הרה, ארח איהו לעוברתא, לאעbara עלה השע ירחין שלמין. ואית בעמא במא וכמה, שלא עבר עלה אלא יומא חד או תריין יומין מתשייעאה, וכל צירין ווחבלין דעוברתא בתשייעאה אינון. ואף על גב שלא עבר עלה אלא יומא חד, אתחшиб עלה קאילו אתעברו כל תשייעאה שלים. אוף כי ישראל, בגין דאטעמי טעם גלוותא, אי יהדרון בתשובה, יתחסב עלייהו כאלו עברו עלייהו כל אינון מלין דכתיבין באוריתא. כל שכן וכל שפנ' דכמה וכמה יסוריין עברו עלייהו מן יומא דגלוותא שרי.

אבל מי דכתיב, (דברים ז) בacz לך ומצאנו כל הדברים האלה באחרית הימים. תא חזי, כמה ורמןota רחים קדשא בריך הוא לישראל במלחה דא. למלא דהוה ליה ברא יחידאה, ורחים ליה רחימיו דנספsha, ומגו רחימיו דיליה, יהב ליה לאמיה מטרוגניתא דתרבי ליה, ותוליף ליה ארחי מתחנן. זמנה

פעם אחת חטא לאביו, בא אביו והלקה אותו, ואחר כך עבר על חטאו.